

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ Η. Ζ. ΜΑΓΚΟΓΚ

ΜΙΑ ΑΠΡΟΟΠΤΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ

Ι πελάτες της Τραπεζής περίμεναν άπομονητικά τη σειρά τους για να περάσουν από το τραπεζείο. Ο χριστολόγιτος κλητήρας με μεγάλη σοβαρότητα και με μεγάλη ευγένεια είχε δώσει σ' όλους από ένα νούμερο. "Ολοι τους λοιπόν τ' εσφιγγαν άνιπόμωνα μέσα στο χέρι τους κι' όσοι δεν είχαν και τόσο καλή μνήμη τού έφραζαν κάθε τόσο κι' από μια φοβισμένη ματιά για να μη τ' ξεχάσουν..."

Ο 'Αλφρέδος Γκρίγκ, με ύψος πού άλλοτε έδειχνε άνιπομνησία και στενοχώρια κι' άλλοτε πού μοιραία έγκαρτέρισε, σαν να περίμενε τάχα κι' αυτός τη σειρά του, πρηναιοερχότανε μπροστά στα «γκρισέ», όπου δούλευαν με σπασμοειδείς κινήσεις οι υπάλληλοι. Κανείς ωστόσο δεν θά μπορούσε να μιάς τη σέ κοιά «γκρισέ» θά παρουσιάζοντανε ο άνθρωπος αυτός, γιατί περνούσε μπροστά απ' όλα και γιατί για κανένα δεν έδειχνε κάποιο ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Αυτή όμως ή φαινομενική αδιαφορία του δεν τον έκλειδε να έχη άνοιχτά τα μάτια και τ' αιτία, όταν έπρεπε και να μετρώη με την ίδια προσοχή πού μετρούσαν τα λεπτά τους όσα έπαιρναν δέσεις εκλεγμένες από χρονομωμιάτα...

—'Ενημερώσει έντεκα! φόναζε άξαφνα ένας ταμίας.

Τό 911 σημάδιζε κι' έλθρησε στο «γκρισέ». Ήταν ένας κύριος με κοινό πρόσωπο πού φορούσε μια έτεροχη γούνα με γραβά από άστριαν. Φαινότανε για πλούσιος, κι' αυτός άκριβώς ο λόγος έκανε τόν 'Αλφρέδο Γκρίγκ να ενδιαφερθή άμεσα για τό άτομο του και να κοιτοσταθίη λιγάκι για να παρακολούθησι την πρηνωχή.

—Πηνήντα χιλιάδες, είπε ο κύριος με σιγανή φωνή στον ταμία.

Κι' ένθ έκείνος με την έπαγγελματική του έπιδεξιότητα άρχισε να μετρούη τά χιλιάδια, ο Γκρίγκ άποτραβήχτηκε με διάκριση. Έιχε νοήσει άξαφνα ένα πόντο στην καρδιά...

Πηνήντα χιλιάδες φράγκα!... Για σύλλογισθητε το καλά... 'Ο κύριος με τη γούνα θά έπαιρνε πηνήντα χιλιάδες φράγκα και θά φούσωνε μ' αυτός τό πορτοφόλι του! Μήπως μια τέτοια τύχη δεν περιμένε ο Γκρίγκ; Μήπως με μια τέτοια έλλαδα δεν πρηναιοερχότανε τόση ώρα στο χόη της Τραπεζής;...

—Έπά πέλου; Σήμερα θά μπορέσι να δουλέψη κανείς!... σύλλογισθητε με την ίκαπολοήσι πού φραά πού βλέπει πώς τριμάει τό φράο...

Γιατί, όπω; θά καταλάβετε, ο 'Αλφρέδος Γκρίγκ ήταν ένας από τους τόσους και τόσους διευθέη λοκοδύτες πού έμαθον ως διά μαγείας τά παραφροσιζόμενα πορτοφόλια.

Τώρα λοιπόν πού είχε βρη τό «κωνήγγι», δεν είχε να κάνει τίποτ' άλλο παρά ν' άκολουθήσι τά ίχη του και να περμένη την κατάλληλη ενκαιρία. Με μια λοξη ματιά πρόσχε την έξοδο της Τραπεζής και παραμόνεσε τόν κύριο με τη γούνα. Έπειτα, όταν τόν ειδε να βγαίνη, τόν πηρε από πίσω μ' αδιάφορον ύψος.

Στό πεζοδρομίο, έζείνη την ώρα, δεν περνούσε πολλός κόσμος. 'Ο Γκρίγκ κατάλαβε ότι δεν τόν εννούσε ή τύχη και γι' αυτό άναγκάστηκε να παρακολούθη από μακριά τόν άνθρωπο του. Τού ήταν άδύνατο να «εργασθη» σ' εκείνο τό μέρος δέχως να μπορέ να γίνη άμέσως άφαντος μέσα στο πλήθος...

"Ήξερε καλά τί δουλειά του κι' είχε ένα από τά μεγαλύτερα προτερίματα, με τά όποια πρέπει να είνε προκιμμένος ένας λοκοδύτης: την άπομνησί! Νομίζετε λοιπόν ότι θά έκανε την άνοησία να χάση ένα τέτοιο έξαιρετικό εκόλοπ πρην να έχη έρδει άζαμή ή κατάλληλη ώρα;

"Έπειτα και τό «κωνήγγι» του δεν φαινότανε να βιάζεται περισσότερο απ' αυτόν. Στεκότανε στην άρχη του πεζοδρομίου, χάζεπε στις βιτρίνες, γούριζε τό κεφάλι του δεξιά κι' αριστερά, κίτταζε τις άμορφες μοδιτρούλες και προχωρούσε αδιάφορα σαν άνθρωπος πού θέλει να περάση τόν καιρο του με την κίηση τού δαήμου.

Πρόςχε όμως τό πορτοφόλι του, γιατί κρατούσε τά χέρια του σταυρωμένα στο στήθος, άπάνω στη καλοκοιμνητική γούνα του. 'Ο Γκρίγκ λοιπόν δεν τολμούσε να τόν πληρώσι άν κι' έβλεπε ότι ή ώρα περνούσε κι' ότι από τη μία στιγμή ως την άλλη μπορούσε να χάση την ενκαιρία. Τί διάβολο θά έκανε ο «πελάτης» του;

—Δέν έχει μαθή τ' αυτοκίνητό του, μιά μπορέ να φανάζη κανένα ταξί, σύλλογισθητε με τρέφο ο 'Αλφρέδος Γκρίγκ. "Αν μού παίζι αυτό τό παιχνίδι, θά την πάθω σαν αγρομιατιστός. Έπίς αν ριμοπανδυνεύω να τού πάρω τό πορτοφόλι την ώρα πού θ' άνεβαίνη σ' αυτοκίνητο...

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΞΕΝΟΙ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΙΣΤΕΣ

'Ο διάσημος Γάλλος μυθιστοριογράφος Ζώρζ Ντυαμέλ, ο όποιος εξέδωσε τελευταία κι' ένα έργο σχετικό με την 'Ελλάδα.

'Ο κύριος με τη γούνα όστόσο προτιμούσε φάινεται να γουριση με τά πόδια στο σπίτι του ή τολλάχιστον να κάνει ένα μικρό περιπάτο. Άξαφνα, κατέβηκε στην άσφαλο, πέρασε στο άπέναντι πεζοδρομίο κι' άνακατέπηξε με τό πλήθος.

—'Ανοήτε! Έκανε σαρκαστικά ο Γκρίγκ πετώντας από τη χαρά του. Τώρα πειά δεν θά μού ξεφύγις...

Κατάλαβανε ότι είχε φτάσει ή κατάλληλη στιγμή κι' ότι έπρεπε μ' ένα μαγικό τρόπο να έξαφανιστό το πορτοφόλι. Πληρώσανε λοιπόν τόν κύριο με τη γούνα, κίτταξε τριγύρω του κι' έτοιμάσε την έπίθεσι του.

Μπροστά σ' ένα καφενείο με δοχλήστρα, οι τριμαπαζήδες είχαν μαζευτή στο πεζοδρομίο κι' άκούγανε τά τελευταία τραγουδίατα.

—Έκει πέρα!... Άποφώσισε ο Γκρίγκ, καθώς προχωρούσε δίπλα στον πελάτη του.

Τη στιγμή όμως πού έκανε να πέση τάχα άπάνω του από άποφωσία, ο κύριος με τη γούνα γούρισε άπάνω και έκίτησε στο καφενείο.

—'Α! τόν βλέπω! γούρινασε με λύσσα ο 'Αλφρέδος Γκρίγκ κι' έκίτησε κι' αυτός μέσα στο κέντρο. "Έπρεπε τώρα να περμένη πάλι άπομνηστικά μια άλλη ενκαιρία...

Τό καφενείο όστόσο ήταν γεμάτο από κόσμο κι' ο λοκοδύτης με μεγάλη δυσκολία κατάφερε να περάση άνάμεσα από τά τραπέζια για να φτάση κοντά στον άνθρωπο του. 'Ο κύριος με τη γούνα είχε καθήσει στη μόνη θέσι πού ήταν άδεια σ' ένα καναπέ. 'Ο Γκρίγκ λοιπόν δεν μπορούσε να καθήση δίπλα του. Βόηξε όμως μια θέσι από την άλλη μεριά τού καναπέ και πίσω άκριβώς από τόν πελάτη του... Έκείνος τώρα είχε βγάλει τη γούνα του και την είχε κρημάσει δίπλα στην κρημάστρα, γιατί έκανε μια άνιπόφορη ζέστη μέσα στο καφενείο. 'Ο Γκρίγκ πού ήταν άπογερομένος να τού γούριση την πλάτη, παράμια πού τόν στενοχωρούσε πολύ, γιατί δεν μπορούσε να τόν παρανοήθη, άναγκάστηκε να κίτταξη την κρημασμένη γούνα...

"Όταν λοιπόν, ύστερα από λίγη ώρα, άνάμεσα στον κόσμο πού ήταν όρθος, ειδε ένα χέρι να ξεκρημάη τη γούνα, πληρώσε άμέσως τόν καφε του, σηκώθηκε αδιάφορος κι' άκολουθήθηκε τόν «πελάτη» του στο στενό διάδρομο πού άφηναν οι θεαόμενοι τού καφενείου.

Στό δρόμο, ο Γκρίγκ άναγκάστηκε να τακύνη τό βήμα του για να φτάση τόν κύριο με τη γούνα, πού περπατούσε τώρα βιαστικά και πού έστρεψε στην πρώτη γωνία πού βόηκε μπροστά του.

"Η κίηση τού δρόμου έζείνη την ώρα τόν βοήθησε στο εκόλοπ του. 'Ο Γκρίγκ σύλλογισθη ότι έπρεπε με κάθε τρόπο να πληρώσι τόν «πελάτη» του, γιατί, με την αλήθεια, ή κοιμωδία αυτή άρχισε να γίνετα μονότομη... "Έπεις άγαγε με τό χιτυκοζώρι του αυτός ο άνθρωπος; Πού πήγανε έτσι άσσοπα μέσα στους δρόμους; Δεν είχε σπίτι, γυναικά, παιδιά;

"Ήταν άράνταστο!... Να περνούσανε κανείς έπρεσι, όταν έχει πηνήντα χιλιάδες φράγκα στο πορτοφόλι του; "Αξιζε να τιμωρηθή αυτός ο άνοήτος για την τόση άρηρημαδία του!...

"Ο 'Αλφρέδος Γκρίγκ τόν προσέφερε βιαστικά κι' έπειτα με μια άπότομη στροφή γούρισε και προχωρώντας πάλι βιαστικά, έπεσε άπάνω του από άποφωσία τάχα κι' έχωσε τό χέρι του στο άνοιγμα της γούνας, ως την τσέτη πού είχε τό πολύτιμο πορτοφόλι...

Τη στιγμή όμως πού έκανε να τό πάρη, σήκωσε ξαφνισσμένως τό κεφάλι και στέναξε κατάληχτος:

—Συγγνώμη! Έκανε λάθος!...

Τί είχε συμβή; 'Ο 'Αλφρέδος Γκρίγκ δεν άνεγνωρίζε πειά τόν άνθρωπο του! "Έβλεπε την ίδια γούνα, μά δεν έβλεπε τό ίδιο πρόσωπο! Κόσμος πελάτης τού καφενείου είχε κάνει λάθος στο παλτό...

"Η τσέτη πού έξορεύνησε ο Γκρίγκ ήταν άδεια. Τό πορτοφόλι με τά πηνήντα χιλιάδια είχε κάνει φτερά!...

Τό χέρι όμως τού λοκοδύτη, τη στιγμή πού έβγανε από τη γούνα, άραπάχησε άξαφνα από ένα άλλο χέρι, δυνατό σαν τανάλια.

—Με συχωρείτε! Έκανε λάθος!... Ξαναείσε ο Γκρίγκ με μισόσβηστη φωνή, προσπαθώντας να ξεφύγη.

—Δέν πειράζει... τού άπάντησε τότε σαρκαστικά ο άνθρωπος πού φουρούσε τη γούνα. "Εγώ δεν έκανα λάθος! Έσένα περίμενα να πιάσω, παλιπράρι μου!...

Και παρουσιάστηκε:

—Έμια ο μυστικός άστυνόμος Σάουλ Λεζός... Σε παρακολούθη από τη στιγμή πού βήγες από τό χόη, τού «Κρεντί Άνονας» παίρνοντας από πίσω τόν άνθρωπο πού φουρούσε αυτή τη γούνα... Στο καφενείο όμως την πηρα και τη φρέσκα έχω για ν' έσ πιάσω έπ' αυτοφρόνι!... Και σ' έπισσα... Έπρεψτε λοιπόν για τό τιμή!...

'Ο 'Αλφρέδος Γκρίγκ τότε, μπροστά σ' αυτή την άπόόπη άτυχία, έσπασε τό κεφάλι κι' άκολουθήσε τό μυστικό άστυνόμο.